

μπανκαδόρος

μπανκαδόρος κ. **μπαγκαδόρος**, **ο**, ουσ. [<μπάνκα + κατάλ. -δόρος <βενετ. -dore], (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) ο παίχτης που κάνει μπάνκα: «ποιος είναι ο επόμενος μπανκαδόρος;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας